

ANUL V ☆ NR. 9-10 (47-48), 2021 ☆ 98 PAGINI ☆ 8 LEI

NEUMA[®]

www.revistaneuma.ro

REVISTĂ DE CULTURĂ

Editată de Asociația Culturală NEUMA

APARE SUB EGIDA UNIUNII SCRITORILOR DIN ROMÂNIA

INVITAȚI SPECIALI:
Gheorghe Grigurcu
Liviu Capșa
Ion Cocora

INTERVIU:

Prof. dr. Liviu Franga
în dialog cu **HORIA GÂRBEA**

ESTETICĂ:
Mircea Muthu
Giangiorgio Pasqualotto
și estetica vidului

ANCHETĂ:
Ritualul scrisului

ESEU:
Ștefan Borbély
Anatole France:
Pe piatra albă

Lansări NEUMA

EVENTIMENT:

Colocviul național de proză, Alba Iulia
Gala poeziei române contemporane
Festivalul „Literatura tinerilor”
Turnirul poetic ediția a X-a, Nessebar

Ionuț Caragea

Vioara de sânge

vara este pe sfârșite
toamna își strecoară
degetele umede
printre nori

merele cad
în palma pământului
un fruct stricat
trage cu dinții
de creangă

așa este și omul
trage cu dinții de viață
în ciuda tuturor bolilor

cu sufletul lui cântând
la vioara de sânge

Sabia poetului

străpuns de săgeți
în lupta pe care știu
c-o voi pierde
ca om

îmi privesc
dușmanul cel de-o viață
drept în ochi
și fără să clipesc

cu un ultim
și indescriptibil efort
îmi ridic poemul
deasupra capului
ca pe-o sabie

voi sta așa
până când se vor scurge
toate cuvintele
din mine

până când
voi deveni
piatră

Chemarea veșniciei

nu, nu, moartea
nu se hrănește cu viețile
ci cu păcatele noastre

o, tu, veșnicie
mai profundă decât cugetul
auzi tu susurul sângelui
cum te cheamă?

o, tu, veșnicie
florile cuvintelor se usucă
fără să fie mirosite
ne culegem umbrele
bob cu bob ca pe strugurii copti
și ne-mbătăm cu vinul
zădărnice

o, tu, veșnicie
privește cum picură cerul
din albastrul ochilor mei
privește sufletul meu
cum își linge rănile
în scorbura amintirii
privește pasărea care zboară
cu te iubescul sub aripi

o, tu, veșnicie
nu vezi cum arde
de nerăbdare poemul
să te îmbrățișeze
cu toate cuvintele sale?
nu vezi cum ți-a pregătit leagănul
între două metafore?

nu vezi tu cenușa
din care renasc
mereu și mereu
cu gândul la tine?

nu vezi tu viața mea nenăscută
cum umblă deja
în nenăscutul meu trup?

o, tu, veșnicie
mai frumoasă decât copilăria
mai tăcută decât zăpezile fără vânt
mai adâncă și mai misterioasă
decât orice fântână

mai lăuntrică decât lăuntricul vis
mai ageră decât ochiul conștiinței
mai înțeleaptă decât piatra mormântului
mai dorită decât toate comorile lumii

stau îndărătul ferestrei din inimă
și aștept să cobori

Ars poetica

sângele meu te privește
cu ochi mari
prin rănile iubirii
neîmplinite

și pentru că nu-i oferi alinare
se-nchide în inimă
și bate cu pumnii-n pereți
până cad toate tablourile
în care tu surâdeai

într-un final
sângele meu iese pe străzile
doar de el cunoscute

și când ajunge la capătul lor
își aduce aminte
de atingerea ta

și plânge
și plânge cu lacrimi albastre
direct pe hârtie

Jertfă

fierul din sângele meu
ruginește
sabia vântului se luptă
cu aripa rănită a păsării

port în inima mea
strigătul tuturor umbrelor
pe albastrul ochilor mei
cerul își jertfește o stea

ce nume să îi dau
acestei stele?
ce titlu să îi pun
acestui poem?

